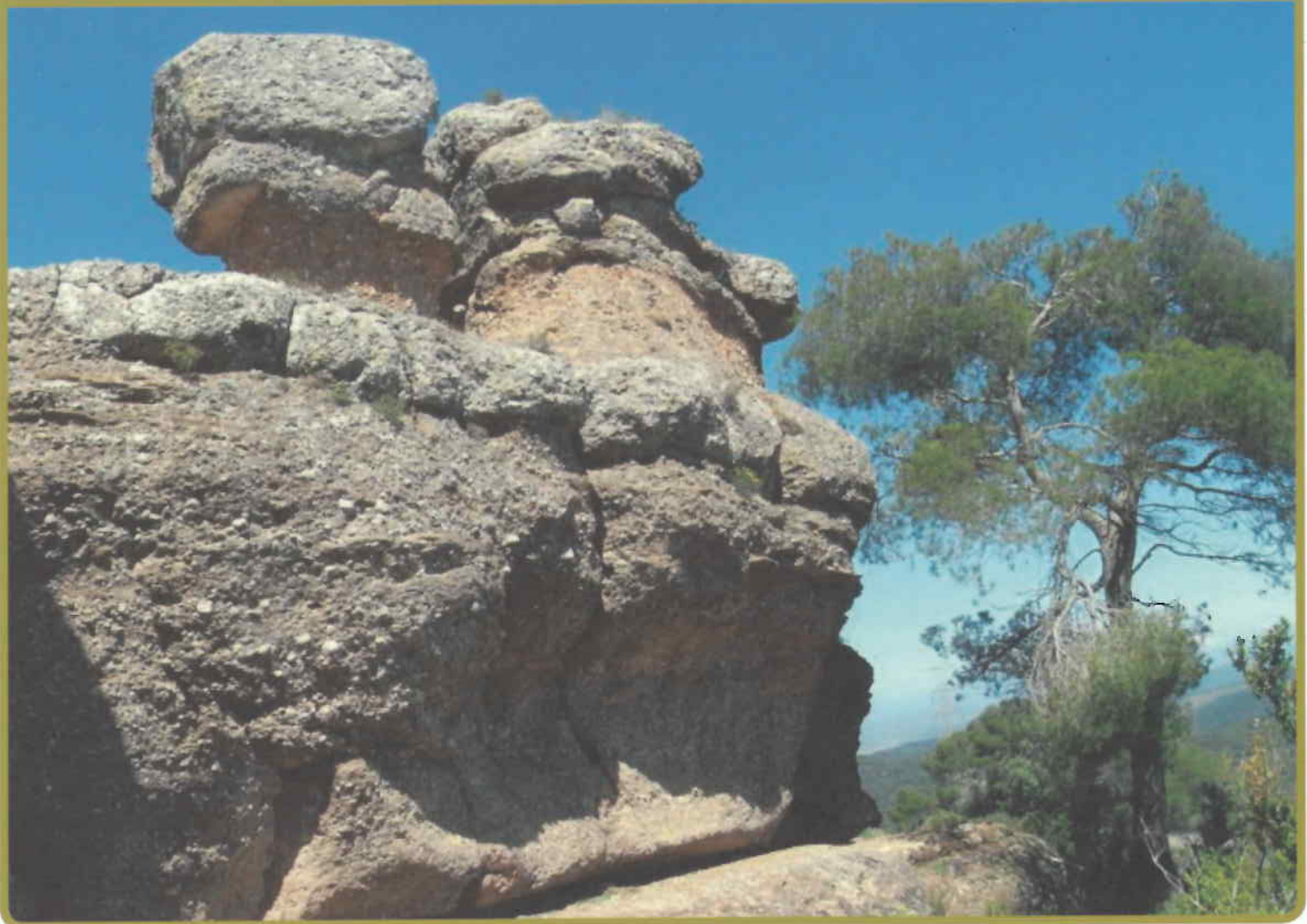

Voltant pel Parc

de Sant Llorenç del Munt i l'Obac

Viu el Parc

Fonts medicinals

Opinió

Entrevista a l'alcalde de Mura

Natura al Parc

Llengua de cérvol

Entrevista a Martí Perich i Singla

Alcalde de Mura des de l'any 1995, Conseller Comarcal del Bages, propietari d'un negoci d'antiguitats (El Retaule) i d'una empresa turística (Cal Carter).

Com va la seva tasca com Alcalde de Mura?

Després de 20 anys d'Alcalde, segueixo amb gran il·lusió i passió. És molt gratificant ser elegit per poder treballar pel teu poble, pel territori on vas néixer i que tant estimes.

Quina relació té Mura vers el Parc Natural?

Va tenir uns inicis amb certes discrepàncies els anys 70. La millora amb la gestió de la Diputació els anys 80 -90 va consolidar la situació actual. Mura necessita el Parc i el Parc a Mura.

El Parc Natural li dóna un major valor de qualitat al municipi o li genera més problemes?

Les dues coses, és evident que no hi ha una sense l'altre. Aquest és el repte per l'Ajuntament i veïns, pel servei de Parcs i també pels usuaris.

Com veieu el Parc Natural en aquests moments, la gestió, les necessitats i mancances, l'ús, els riscos...?

Fantàstic! Crec que està en la seva màxima expressió en la nostra generació. La baixa explotació de boscos i terres a permès un augment forestal de fauna sense precedents en la nostra generació. La gestió la considero bona. Les necessitats i mancances

sempre depèn en part del moment econòmic que vius. Jo veig més que acceptables. De riscos, podem dir que el foc segueix sent el risc número un. Pot aparèixer i destruir part dels valors naturals per uns anys. Tots els altres, activitats, visitants i altres estan regulats i es pot variar o regular si és el cas.

Com veu el futur del Parc, en aquest context de crisi i de revisions inclús de la mateixa funció dels Parcs Naturals?

Bé, jo sóc optimista amb aquests anys. La conscienciació de la conservació i respecte pels espais protegits ha arribat a tothom. El visitant en aquest moment ja és un cuidant de l'espai que trepitja. El Parc és més viu que mai, i en aquests anys de crisis esta complint en la vessant social acollint gran quantitat de visitants que agraeixen la seva esplendor com mai. I estic segur que el parc sobreviurà a les retallades que pugui aportar la situació actual.

És usuari del Parc? Quin espai li agrada gaudir i recomanaria?

No em conformo amb un. Sóc un enamorat de Mura! Però el Montcau, el paratge de la Mata i molt sorprenent les Tines de la vall del Flaquer.

Viu el Parc

La Font freda del Flequer

Molt a prop de la casa del Flequer. A la part baixa que ressegueix a mitja altura el torrent del Flequer pel seu costat dret. Just al tercer revolt, passada la casa, a l'esquerra d'un petit xaragall, entre el camí i un llorer a mig torrent, situat a uns deu metres de la font.

Extret del llibre 70 Fonts de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Edmond Grau i Frederic Vancells. El Cau Ple de Lletres Editorial. Terrassa 1997.

La natura i la salut

Des d'antic l'home ha buscat en els elements de la natura remeis per a les seves dolències. Determinades plantes o l'aigua d'unes fonts concretes han estat en alguns casos utilitzades per curar alguns mals.

Fonts medicinals

A algunes fonts dels municipis del parc natural se'ls ha atribuït propietats medicinals, ja sigui per fer agafar gana, per curar les pedres del ronyó o pel fetge. Aquestes dues en són un exemple:

La font de l'Orpina de Vacarisses

Està situada prop de la masia de Castellet de baix. La gent hi anava a buscar aigua per curar les pedres del ronyó. Fins i tot gent de Sant Vicenç de Castellet i de Castellbell i el Vilar hi anaven expressament a buscar-la, tot omplint unes garrafes. Alguns ho feien en tren, baixant a l'estació de Vacarisses, i d'altres en cotxe.

La font del Collet de Monistrol de Calders

Es troba al costat de la riera de Moià. Segons diuen, l'aigua d'aquesta font no porta gaire calç i té gust dolcet. És bona pel fetge i per agafar gana (Eduard Comesolibes).

Extret del llibre Històries i llegendes de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, Jordi Suades i David Sanz. Ed. Farell, col·lecció Popular, Llegendes, Sant Vicenç de Castellet, 2000

Equipaments

Punt d'Informació de la Casa Nova de l'Obac

La Casa Nova de l'Obac és un antic mas vitivinícola de tres plantes i estil italianitzant, aixecat al començament del segle XIX. Va ser adquirit per la Diputació de Barcelona i rehabilitat, en una primera fase, en base a un conveni de col·laboració signat per aquesta corporació amb l'Inem i l'Ajuntament de Terrassa per desenvolupar-hi una Escola Taller entre els anys 1991 i 1993. La darrera adequació va ser feta per la mateixa Diputació de Barcelona.

El Centre Cultural Casa Nova de l'Obac, inaugurat l'any 1996, disposa d'espais i equipaments per al desenvolupament de programes culturals, de lleure, de formació i educació ambiental. També ofereix espais i serveis per a seminaris, reunions de treball, celebracions, exposicions d'art i altres actes per a grups i entitats. El visitant hi pot trobar informació diversa sobre el massís i hi pot adquirir publicacions i material pedagògic divers.

Servei de préstec gratuït de material adaptat

Bicicletes handbikes, terceres rodes per adaptar a la cadira de l'usuari, joëlette, tàndem i dossiers adaptats de rutes de flora i fauna. El servei es pot sol·licitar in situ o anticipadament complimentant una fitxa de préstec.

A la primera planta es pot visitar l'exposició "Sant Llorenç del Munt i l'Obac: un paisatge mediterrani", que disposa d'un quadern pedagògic específic. L'equipament disposa d'aparcaments per a automòbils i autocars i d'una àrea d'esplai amb servei de restaurant.

L'equipament està gestionat en règim de concessió administrativa per l'entitat CIMA (Centre d'Interpretació del Medi Ambient), que hi desenvolupa unitats didàctiques del programa Aulanatur per al desenvolupament curricular, adaptat als diferents cicles escolars.

Restaurant La Pastora

Ctra. BV-122 de Terrassa a Rellinars, km 9,8
Tel. 937 435 472 - 609 703 734
www.cecot.es/restaurantlapastora

Equip gestor

CIMA (Centre d'Interpretació del Medi Ambient, SL)
Av. Jacquard, 97, 1r A
08222 Terrassa
Tel. 937 855 461 - 937 844 353
Fax 937 844 970
A/e: cima@cimaprojectes.com
Web: www.cimaprojectes.com

Horari: dissabtes, diumenges i festius de 10 a 15 h (excepte Nadal i Cap d'Any); feiners, cal concertar l'obertura del centre; l'agost és tancat.

Adreça postal:

Centre Cultural Casanova de l'Obac
Ctra. BV-122 de Terrassa a Rellinars, km 9,8
Apartat de correu 479
08222 Terrassa
Tel. 937 435 468 (dissabtes i festius)
937 855 461 (visites concertades)
A/e: p.santlllorenç.obac@diba.cat

Font: XPN

Tudó (*Columba palumbus*)

El tudó és un columbiforme, igual que la tórtora, el colom roquer, o la xixella, molt estès per Europa, el nord d'Àfrica i l'Orient mitjà.

És el més gran de la península Ibèrica, robust i amb un cap molt petit en relació amb el cos

Presenta unes inconfusibles taques blanques als dos costats del coll i a la part superior de les ales. El seu plomatge és gris tirant a blau al dors i una mica més clar a la part inferior del cos, amb pit de tints vinosos i la cua acabada amb una banda negra. El bec és ataronjat i les potes són vermelles. Els dos sexes presenten el mateix color, els joves però, tenen uns colors més apagats i no disposen de les taques blanques del coll.

Es divideix en grups sedentaris, que també realitzen desplaçaments locals, i els milions de tudons del centre i nord d'Europa que a la tardor es presenten per a la hivernada a través dels passos tradicionals del Pirineu basconavarrès i utilitzant dormitoris també tradicionals que es troben a la gran majoria de terrenys plans, en alzinars preferiblement, així com en pinedes i eucaliptus.

A partir del març es pot veure el característic vol amorós del mascle, amb sons cops d'ala al seu vol de paràbola ascendent, que interrompt amb una caiguda amb les ales alçades de punta al cel. La cria se succeeix d'abril a agost, generalment dues postes de dos ous blancs, dipositats al seu niu situat als arbres, que és de construcció fràgil en forma de plataforma poc espesa a base de palets secs.

Llengua de cérvol (*Phyllitis scolopendrium*)

Aquesta planta deu el seu nom popular a la forma de les seves frondes que s'assemblen a la llengua llarga i estreta dels cérvols. El seu nom científic es compon d'una paraula d'origen grec *Phyllitis*, de Phyllon, que significa fulla, per les seves frondes simples no pinnades i una paraula d'origen llatí *scolopendrium*, que fa referència a la forma d'escolopendra de les seves frondes, que solen presentar ondulacions semblants als segments del cos d'aquest cuc. Pertany a la gran família de les Aspleniaceae.

La llengua de cérvol és una falguera de fulles o frondes enteres, lanceolades i d'un color verd brillant, molt vistós. Aquestes frondes neixen enrotllades i es descargolen progressivament a mesura que es desenvolupen, de manera que es troben sovint amb la punta encara cargolada. A seu revers es formen els sorus, allargats i disposats en dues sèries oblíquies en relació al raquis.

Una de les seves característiques és la base cordada amb dues aurícules arrodonides i el pecíol més curt que la làmina, la qual és lanceolada en exemplars adults i oblongo-lanceolada en els joves i pot arribar a mesurar fins a 60 cm.

Viu a Europa, la regió mediterrània, les Illes Açores i Madeira. Com més al sud més rara es fa la seva presència La llengua de cérvol és poc freqüent al Bages.

El seu hàbitat preferit són els boscos, avencs, coves, barrancs, les fonts i degotalls, parets de pous i avencs, roques carbonatades o el fons de torrenteres, roquissars i murs ombrívols i frescs amb humitat constant durant tot l'any.

La raresa n'accentua la bellesa i la sensació de frondositat vegetal dels pocs indrets on es troba.

En infusió es fa servir per aturar la diarrea i reduir les inflamacions intestinals. També és útil contra les inflamacions de boca i gola, en gargarismes.

Crèdits

Redacció: Centre de Documentació i Educació Ambiental (CDEA). **Edita:** Servei de Medi Ambient i Sostenibilitat de l'Ajuntament de Terrassa. **Disseny i maquetació:** Servei d'Imatge i Comunicació de l'Ajuntament de Terrassa. **Fotografies:** Arxiu CDEA. **Han col·laborat en la redacció d'aquest número:** Eva Herrero (regidora de Medi Ambient i Sostenibilitat), Martí Perich i Singla (alcalde de Mura), personal tècnic del CDEA - Medi Ambient i Sostenibilitat, Consell Municipal de Medi Ambient de l'Ajuntament de Terrassa.

Parc Natural 2996
de Sant Llorenç
del Munt i l'Obac

Xarxa de Parcs Naturals
E - 3990

Ajuntament de Terrassa

Medi Ambient i Sostenibilitat
www.terrassa.cat/mediambient

